WEEKBLAD
PEP
Nr. 46
13 nov. 1965
35 ct. p. w.
losse nrs. 45 ct.

IN DIT NUMMER: DE OLIFANT (blz. 16-17)

3 $\frac{xz_3}{(a-c)}$? NOGAL WIEDES ?$\frac{(a-c)}{{}^3xz}$ 3

PRIJSPUZZEL NUMMERLOOS KRUISWOORD

Je ziet hier een beeldkruiswoordraadsel, waarin alleen namen van kledingstukken moeten worden ingevuld. Alle in te vullen woorden zijn de zwerver aan het lijf getekend. De kaartjes met nummertjes hangen eraan. De nummertjes zitten echter aan de achterkant. Omdat je daar toch niets aan hebt, hebben we ze ook maar weggelaten in het schema. Je moet nu zelf de woorden in het schema passen. Dat lukt je vast wel. Knip het schema uit en plak het op een briefkaart of teken het na op een briefkaart en stuur deze vóór 18 november naar Redactie PEP, postbus 1444, Amsterdam. Schrijf in de linkerbovenhoek aan de adreszijde van de kaart: PEP-prijsvraag nr. 46.

PRIJZEN

Eerste prijs: een platenspeler in kunstleren koffer; tien tweede prijzen: een badmintonspel; 10 derde prijzen: een fraaie vierkleurenballpoint.

DE WINNAARS VAN PRIJSVRAAG NR. 39 ZIJN:

1e prijs: Gerda Hounjet, Ransdalerstraat 66, **Ransdaal (L.)**; **2e prijs:** Kinderen Verduijn, **Osnabrück (W. Duitsland)**; Kinderen Valstar, **Maasdijk**; Kinderen de Bruin, **Rotterdam**; Anja Camfferman, **Nijmegen**; René Patiwael, **Utrecht**; Gea Pasterkamp, **Andijk**; Geert Smidtman, **Veendam**; Coby Potiek, **Paaslo (Ov.)**; Pierre Snoeren, **Kaatsheuvel**; Rinny Bruinsma, **Lemmer**; **3e prijs:** Loet Weener, **Warmenhuizen**; Giesje v. d. Steeg, **Voorthuizen**; Frank de Gruijf, **Hilversum**; Geertje Beenen, **Jubbega**; Carol Illman, **Den Haag**; Ellie Kregel, **Roden**; Rob Reints Bok, **Amsterdam**; Ria v. Brummelen, **Zeist**; Willem Meun, **Urk**; Stans Eichenberger, **Haarlem**.

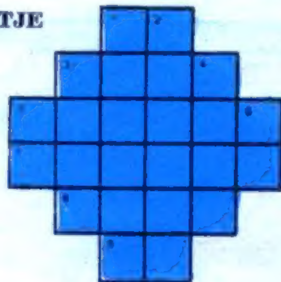
OPLOSSING PRIJSPUZZEL 44 (verwaterd woord): kabel — baken — baden — raden— ronde — noord

RAAK!

Probeer door zes schoten op deze schietschijf te lossen, 96 punten te verzamelen. Je moet echter steeds twee treffers in dezelfde cirkel hebben. Welke cirkels moet je raken?

DIAMANTJE

In dit diamantje kun je zowel van boven naar beneden als van links naar rechts dezelfde woorden invullen. Het cijfer tussen de haakjes geeft aan waar het woord van boven naar beneden moet worden ingevuld. Dit is de betekenis:

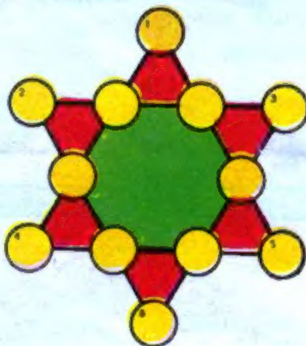
1 (5) Lumen (afk.)
3 (3) lijst
5 (1) soort trap
7 (2) hoofdstad van Spanje
8 (4) ouderwetse dienstbode
9 (6) Reverendus Dominus (afk.)

VERBORGEN CIJFERS

AB + BA = CDC

In deze rekenpuzzel zijn de cijfers vervangen door letters. Gelijke letters zijn gelijke cijfers. Wat is CDC?

KRUISWOORDSTER

In deze ster kun je in de cirkeltjes op iedere lijn een woord van vier letters invullen. Hieronder vind je de omschrijvingen.

1—4 afstammeling van een geslacht
1—5 het treffen
2—3 bedehuis
2—6 vlek in een schrift
4—5 schoof
6—3 vuiligheid

OPLOSSINGEN

RAAK!
2 maal in de 25
2 maal in de 20
2 maal in de 3

DIAMANTJE

L M
R A A M
L A D D E R
M A D R I D
M E I D
R D

VERBORGEN CIJFERS

CDC kan niet boven de tweehonderd liggen. C is dus een één. AB + BA is een elfvoud. CDC is 121.

KRUISWOORDSTER

1—4 telg, 1—5 tref, 2—3 kerk, 2—6 klad, 4—5 garf, 6—3 drek

RANGSCHIKKEN

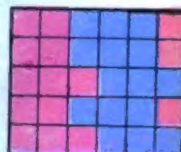
scHETs
geLOOf
hanDJE
beLEGd
beoGEN

De uitdrukking luidt: Het loodje leggen

RANGSCHIKKEN

Schrijf de woorden:

HANDJE — SCHETS — BELEGD — BEOGEN — GELOOF: van links naar rechts in het schema. Je moet daarbij de volgorde zó verwisselen, dat je in de blauwe vakjes, regel voor regel, een uitdrukking kunt lezen.

PEP — Uitgave: De Geïllustreerde Pers N.V., Stadhouderskade 85, Amsterdam-Z. Postbus 497. Telefoon 020-731361. Abonnementsprijzen. **Nederland:** 35 ct. per week of ƒ 4,55 per 13 nummers (Giro 330021). Losse nummers 45 ct. **Ned. Antillen en Suriname:** ƒ 20,80 per jaar. **Overig buitenland:** ƒ 28,— per jaar. Het is verboden dit blad op te nemen in een leesportefeuille of daaraan af te staan.

Dat moet ik PEP schrijven

BRIEVEN VOOR DEZE RUBRIEK KUNNEN WORDEN GERICHT AAN PEP, POSTBUS 497, A'DAM. IN DE LINKERBOVENHOEK VERMELDEN PEP POST

MELKKOE

Het was op een donderdagmiddag in Friesland, tegen half zeven. Een gele Opel rijdt over een weg waarlangs een nogal brede sloot liep. Bij een brug kwamen struiken langs de weg en achter die struiken lag een melkkoe half in de sloot. De auto stopt en de chauffeur stapt uit met een oude man en drie jongens. Ze rennen naar de koe om hem er uit te halen. Eerst lukte dit niet en toen zei de chauffeur tegen de middelste jongen (14 jaar): „Ga de boer eens halen!" Even later komt de jongen weer bij de chauffeur en de twee jongens, die inmiddels de koe eruit getrokken hadden. Toen gingen de mensen naar de eigenaar, die er met een trekker aankwam. De boer hoorde wat er gebeurd was en zei, in zijn zakken tastend: „Ach, ik heb niks bij me, maar anders kreeg u een sigaar."
Dit is echt gebeurd, want die tweede jongen van 14 jaar, dat was ik, Tjerk Joustra met mijn twee broers en mijn vader en mijn opa.

T. Joustra, Beverwijk

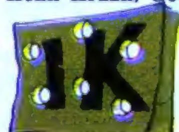

PEP OP SCHOOL

Wat PEP drukt, lees ik verrukt. Wie thuis PEP leest, verrijkt zijn geest en weet op school het meest.

Henk Kraan, Gouda

VERDWIJNEN

Heeft men wel iets aan de rubriek „dat moet ik PEP schrijven"? Ik geloof van niet en daarom moet het maar verdwijnen. Alle meningen zijn verschillend en u kunt het toch niet iedereen naar de zin maken. Het gaat alleen maar over „IK". „Ik wil dit en ik wil dat". Het moet verdwijnen. Zet er maar iets anders voor in de plaats. Verder vind ik PEP reusachtig!

P. Elbersen, Geldrop (N.B.)

LEERZAAM

Ik vind PEP een zeer vooruitstrevend blad met veel spanning en avontuur en ook veel leerzame dingen zoals vliegtuigen, PEP-plaat, autopagina's en puzzels. Ik vind persoonlijk dat u deze inhoud laten moet zoals hij nu is en ik hoop dat velen mijn voetsporen zullen volgen en zich abonneren op PEP, het blad waar pit in zit.

J. Huizer, H. I. Ambacht

AUSGEZEICHNET

Met J. van Dijk uit Malden ben ik het helemaal niet eens wat „ausgezeichnet" betreft. Laat hij zijn Duits in de zomervakantie maar aan de Duitse toeristen spenderen, want in dit goede Nederlandse jeugdblad vind ik zo iets heel niet op zijn plaats.

Mona IJVEN, Eenigenburg

PEPCLUB

Wij hebben een PEP-club opgericht en we komen een keer per week samen. We vinden de PEP een pracht-blad, maar we vinden Toenga niet zo bijzonder leuk. Wij vragen of u deze brief zo gauw mogelijk in PEP wilt publiceren.

PEP-club, Warffum (Gr.)

GEEN BEWAPENING

In PEP 39 zag ik dat Mick Tangy op het onbekende vliegtuig vuurde. Nu heb ik een boek over de Koninklijke Luchtmacht, waar bij de foto van de T-33A staat dat hij geen bewapening heeft. Nu is het vliegtuig van Mick Tangy een T-33A. Weet u ook hoe dat nou zit?

G. de Waart, Zwollerkerspel

Je hebt gelijk, in normale gevallen heeft de T-33A geen bewapening. Maar voor deze speciale opdracht werd het toestel van Tangy wel met geschut uitgerust.

MEER AUTO'S

Elke week lees ik met plezier uw blad. Alleen zou ik u willen vragen of er niet wat meer aandacht aan de automobiel kan worden geschonken. Ik dacht zo dat de meeste jongens meer interesse hebben voor auto's dan voor vliegtuigen.

John Vroom, Den Haag

HET LAM UIT LOCHEM

Waarom doet u niet elke week een bladzijde over crossen? Deze sport komt er steeds meer in. Schrijft u dan niet over Broer Dirks, maar over Paultje van Heugten en Richtmans Rietman, het Leeuwtje van Doetinchem en over het Lam uit Lochem.

D. Vreeswijk, Rotterdam

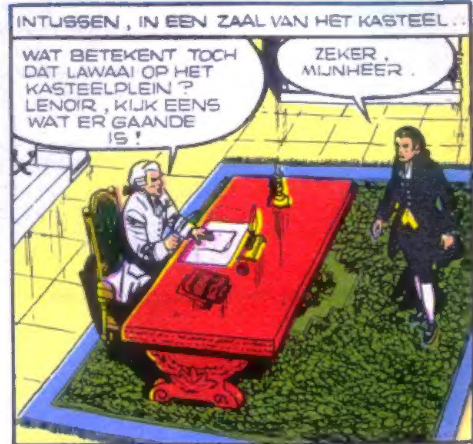

DE ZOON VAN

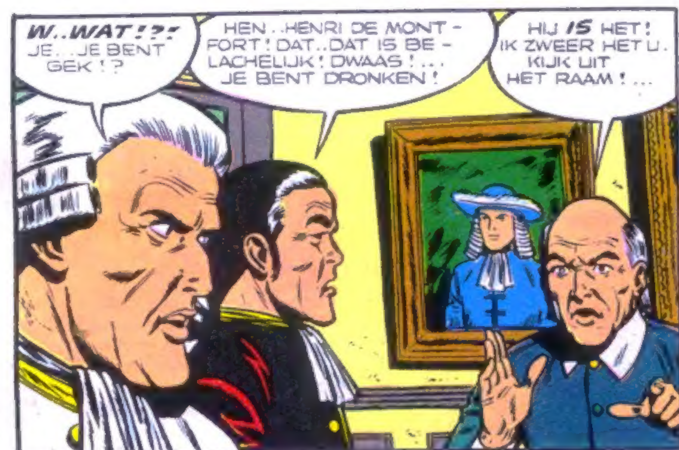
door
J. M. CHARLIER
en
V. HUBINON

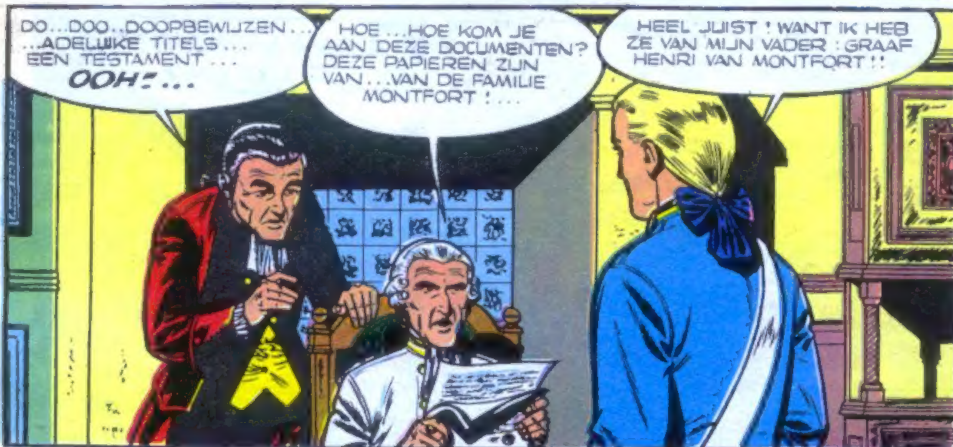

ROODBAARD

Na een lange tocht dwars door Frankrijk is Erik met zijn trouwe gezellen Driepoot en Baba aangekomen bij het kasteel van Montfort, waar zijn neef, de graaf van Argout, de scepter zwaait. Een oude dienstknecht maakt de poort open . . .

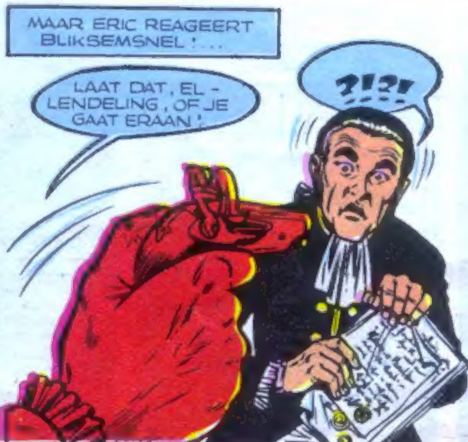

WORDT VERVOLGD

Tangy en zijn kameraden hebben zich verschanst in een grot. Daar zitten ze voorlopig veilig, totdat hun tegenstanders rookbommen gooien . . .

een avontuur van

MICK TANGY

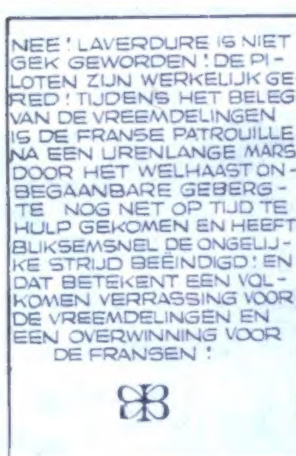

TEKST: J.M.CHARLIER

TEK. A. UDERZO

eerherstel voor een lafaard

(1) JAGERSINSIGNE

TWEE WEKEN LATER OP EEN MORGEN...

WORDT VERVOLGD

COUNTRY AND WESTERN

Op deze kleurige bladzijden van Pep-show vragen we jullie aandacht eens voor de Country-en-Westernmuziek, een muziekvorm die het beluisteren dubbel en dwars waard is. Deze Amerikaanse muziek dateert uit de tijd van avontuurlijke pioniers en vastberaden cowboy's, die 's avonds bij het kampvuur hun liedjes zongen. Liedjes, die door belangrijke artiesten zijn overgenomen en die onder de naam Country and Western over de hele wijde wereld bekend en populair zijn geworden.

1

2

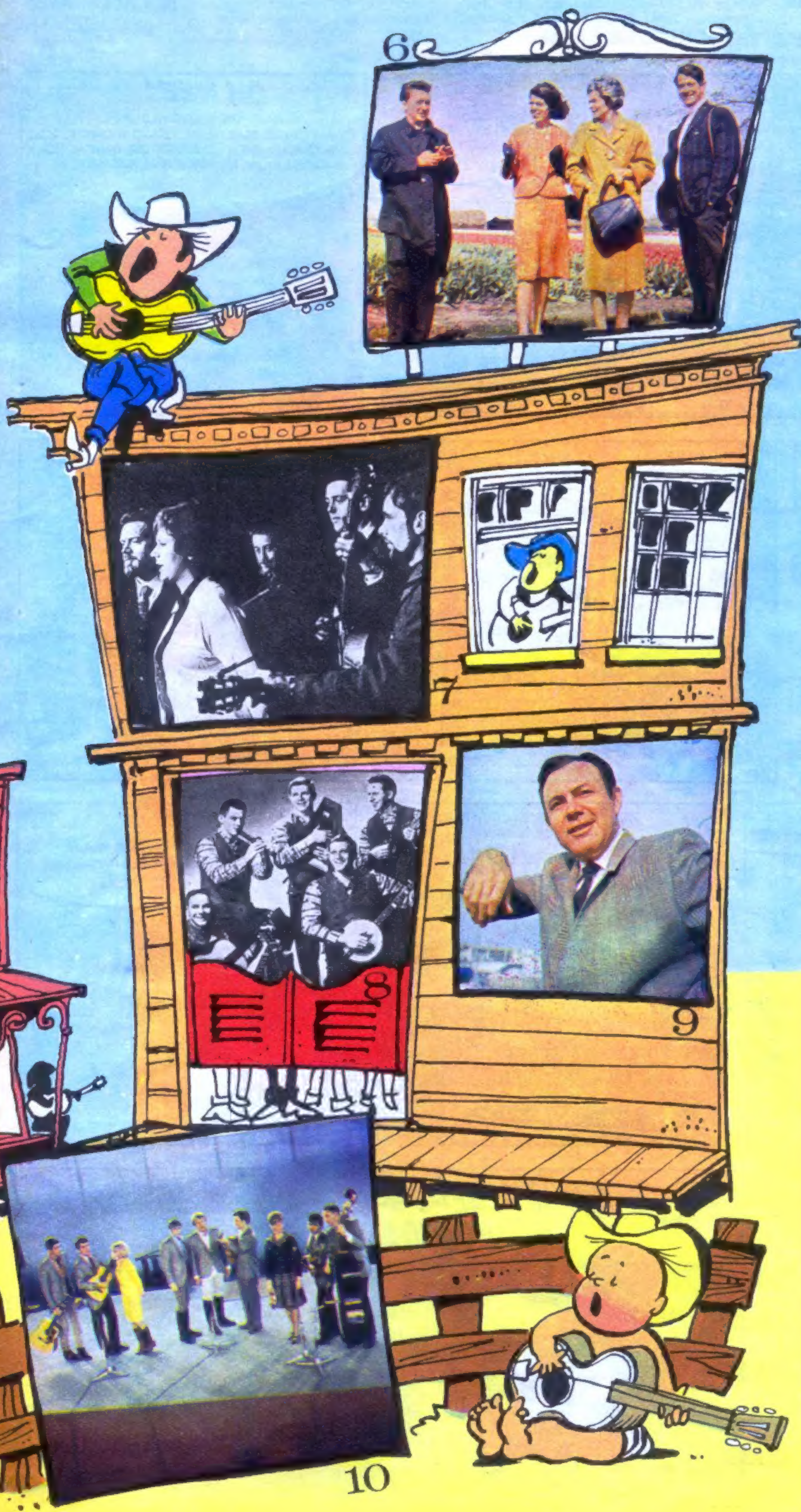
3

4

5

DE beat-muziek staat nog volop in de belangstelling. Platen van de Beatles, de Rolling Stones, de Byrds, de Searchers en vele, vele anderen vliegen nog steeds bij honderden de platenwinkels uit. Toch is de beat echt niet de enige muziek die prettig in het gehoor ligt. Vandaar dat we deze keer de schijnwerpers eens op de Country-en-Westernmuziek (cowboyliedjes) richten. Hieronder geven we jullie een lijstje van enige bekende artiesten op dit gebied.

SLIM WHITMAN (foto 1), een van de grootsten onder de zangers van het cowboylied. Hij werd vooral bekend door zijn film „Rose-mary".

HANK WILLIAMS jr. (foto 2). Hank is een van de jongere artiesten op het Country- en Westernvlak. Zijn eerste plaat „Long gone lonesome blues" kwam eind 1963 uit.

HANK LOCKLIN (foto 3), de man van hits zoals „Send me the pillow that you dream on" en „Please help me I'am falling". Zijn nieuwste plaat is „Forty Nine-Fifty-One" (RCA 47-8560).

THE BROTHERS FOUR (foto 4). Deze vocal group werd in 1959 opgericht en bestaat uit: Bob Flick, Michael Kirkland, John Paine en Richard Foley. Recente opnamen: „Greenfields" / „The green leaves of summer" (CBS 1170) en „We shall overcome" / „Come to my bedside" (CBS 1935).

FARON YOUNG (foto 5) is behalve zanger ook een bekend tekstschrijver. Tevens speelde hij een rol in verschillende cowboyfilms. Zijn nieuwste plaat: „My friend on the right" / „The world's greatest love" (Mercury MJF 129224).

THE ANITA KERR SINGERS (foto 6) . Ook deze groep trad voor de Nederlandse televisie op. Meestal worden ze begeleid door Chat Atkins (gitaar) en Floyd Cramer (piano). Hun nieuwste plaat is „Jenny Darling" (RCA 47-9632).

IAN CAMPBELL FOLK GROUP (foto 7) wordt gevormd door Ian Campbell, Lorna Campbell, Dave Swarbrick, John Dunkerley en Brian Clark. Hoewel zij uit Aberdeen (Schotland) komen, hebben ze hun hart toch verpand aan de Amerikaanse cowboyliedjes.

THE HIGHWAYMEN (foto 8) spelen zowel Country-en-Westernmuziek als Folkmusic. Een van hun jongste plaatjes is „The Birdman".

JIMMY REEVES (foto 9) overleed op 3 augustus 1963 ten gevolge van een vliegtuigongeluk. Hij liet een groot aantal platenopnamen achter, die ons nu nog in staat stellen te genieten van zijn stem.

THE MINSTRELS (foto 10), ook wel bekend onder de naam The New Christy Minstrels, traden reeds verschillende malen voor onze tv op. Hun nieuwste hit is „Saint's train" / „I know where I'am going" (CBS 1548).

een avontuur van SPAGHETTI en PROSJOETTO

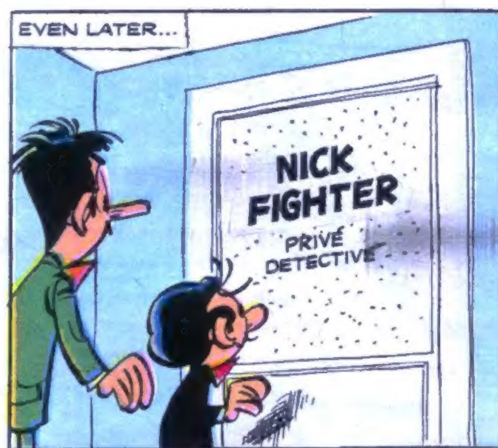
Een oceaanstomer heeft Spaghetti en zijn metgezellen opgepikt uit zee. Ze raken in een hevige storm verzeild, maar tenslotte lopen ze een haven binnen. Even later zitten ze weer in een hotel.

door **ATTANASIO en GOSCINNY**

taarten voor de sjeik

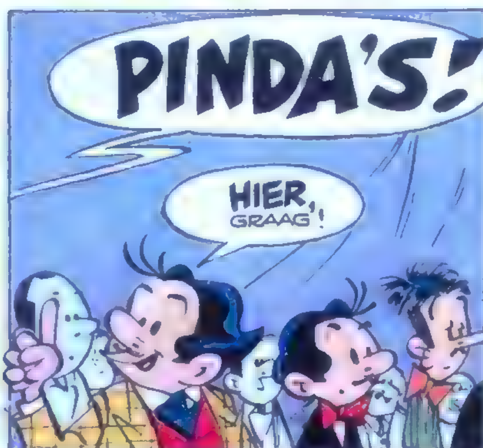

WORDT VERVOLGD

door AIDANS

TOENGA EN DE

RODE MANNEN

Toenga en de uitgeputte Kaoem zijn het woud ingevlucht, waar ze zich plotseling tegenover wolven zien geplaatst.

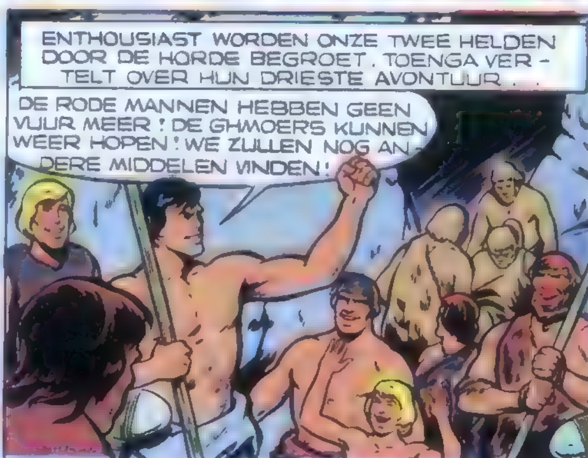

WORDT VERVOLGD.

BLAKE en MORTIMER in HET

Mortimer heeft het boek opgespoord, dat hem misschien op weg kan helpen. Maar ook nu weer is het Gele Teken hem een slag voor.

Een uurtje later komt Mortimer, zeer slecht gehumeurd, terug in Park Lane....

Is Sir Francis er?

In de salon, sahib.

Mag ik een whisky van je... puur!

Jazeker, sahib.

Stel je voor! Ik heb me laten beetnemen als een snotneus! Door het GELE TEKEN!

Jij ook al? Wel, wel, wel! Vertel 'ns op!

Een pure whisky? Ik begrijp het al... loopt 't je tegen?

Of 't me tegen loopt? Ik ben WOEDEND! Zie je dat niet?

Mortimer legt Blake de hele situatie uit en vertelt meteen waarom hij in de archieven van de Daily Mail ging zoeken....

Macomber heeft me op een idee gebracht, door zijn opmerking op de dag dat hij ontvoerd werd. De ontvoering van professor Vernay was minder spectaculair dan de vorige misdaden van het Gele Teken, evenals de aanslagen die daarna kwamen. Ze hadden niets meer te maken met een romantische schurkenstreek zoals de diefstal van de kroonjuwelen... het leek of 't om een persoonlijke kwestie ging... begrijp je me? Toen ben ik naar een of ander voorval gaan zoeken of een naam... en daar was de zaak-Wade!

Ik snap waar je naar toe wilt. Maar de Yard heeft ook al een onderzoek ingesteld naar het verleden van de slachtoffers... zonder resultaat.

...omdat de Yard zich blind staart op de vorige misdaden van het Gele Teken! Maar IK laat mijn fantasie de vrije loop. Bovendien weet ik, hoe lichtgeraakt mensen zijn wanneer het hun beroepseer betreft....

Het voorgevallene in het British Museum is voor mij een duidelijk bewijs dat het boek van Wade licht kan werpen in deze geheimzinnige zaak...

Dat kan heel goed! Als we maar wisten wie die Wade was! Morgen zal ik de Yard op zijn spoor zetten... ik hoop dat we de dader kunnen grijpen! Die treinramp heeft al weer genoeg beroering verwekt... lees de kranten maar eens!

Terwijl Blake en Mortimer zo samen de zaak bespreken, heeft een microfoon, heel handig in de kamer verborgen...

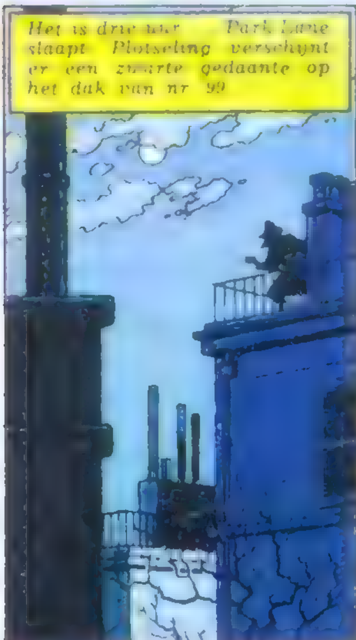
...ieder woord opgevangen en doorgegeven...

Als we morgenochtend fit willen zijn, kunnen we nu beter naar bed gaan. Ik heb 26 uur achter elkaar geen oog dicht gedaan... wat dacht je ervan, Francis? Afgesproken! Je kunt ook wel gaan, Nasir! Welterusten... Goede nacht, sahib. Tot morgen, Nasir.

GELE TEKEN

door
E.P. Jacobs

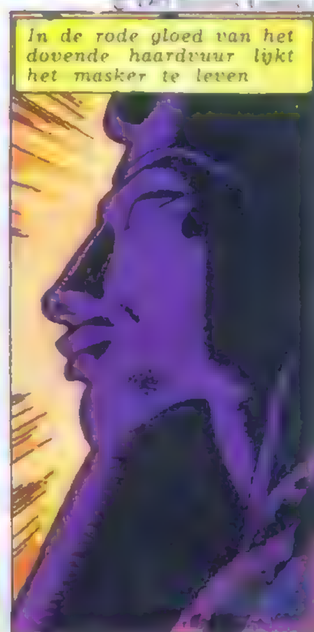

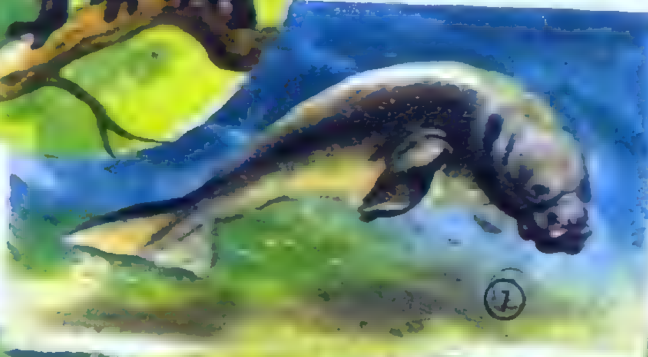
OLIFAN

18. Een oude legende verhaalt dat aan het uiteinde van een slagtand, dus bij de wortel een kostbare edelsteen groeide... 19. Tijdens de Chang-dynastie (1700 voor Chr.) was de gevechtsolifant even onmisbaar als de tank tegenwoordig. 20. Uit de vondst van een oude munt blijkt dat Hannibal Afrikaanse olifanten meevoerde tijdens zijn tocht over de Alpen. 21. Burmese „oezie". 22. Indiase „mahut". 23. Olifantenbel, gemaakt van teakhout. Iedere bel heeft een eigen geluid. Gevaarlijke olifanten dragen een metalen bel. 24. De olifant als „werkpaard". 25. Een olifant in staatsiegewaad met op zijn rug de „norwdah", waarin passagiers kunnen plaatsnemen. Hans Kresse, de maker van deze prachtige plaat, weet nog veel meer te vertellen en te tekenen over olifanten en hij is alweer bezig aan een nieuwe PEP-plaat, maar dan over de Afrikaanse olifant.

De ontwikkeling van de olifant, vanaf de „oerolifant" tot de olifant zoals wij hem kennen, is als volgt verlopen: 1. Moeritherium. 2. Amebelodon. 3. Mastodon. 4. Mammoet. 5 (boven). Silhouet van Aziatische (Indische) olifant. Kenmerken: kleine oren, 4 nagels aan achter- en 5 aan voorpoten. Vrouwtjes hebben zelden slagtanden. 5 (onder). Afrikaanse olifant: grote oren, 3 nagels achter, 4 vóór; altijd slagtanden. De kleine Klipdas (6) en de enorme visachtige Dugong (7), die doet denken aan een zeekoe, zijn familie van de olifant.

TEN

OLIFANTENJACHT. Wanneer er een kudde olifanten gesignaleerd is, trekken de drijvers, vaak twee- of drieduizend man, er naar toe en omsingelen de kudde, die ze opdrijven in de richting van de „keddah". De keddah (8), afgebakend met een houten palissade, is vaak enkele hectaren groot. Door het aanleggen van vuren en 't maken van lawaai (9) worden de olifanten gedwongen onder het valluik (10), dat door een man (11) bediend wordt, de keddah in te gaan, waar ze dan een paar dagen blijven; daarna worden ze in kleine groepjes door een hek (12) naar de kleine keddah (13) gedreven. Daar worden de dieren stuk voor stuk ingesloten door „koemkies" op getemde olifanten (14) en aan de poten gebonden (15); kleine olifanten krijgen de lasso (16). Dit alles wordt gadegeslagen door toeschouwers in de galerijen (17). Eenmaal gebonden, worden de dieren geleidelijk gewend aan een berijder en opgeleid voor hun werk.

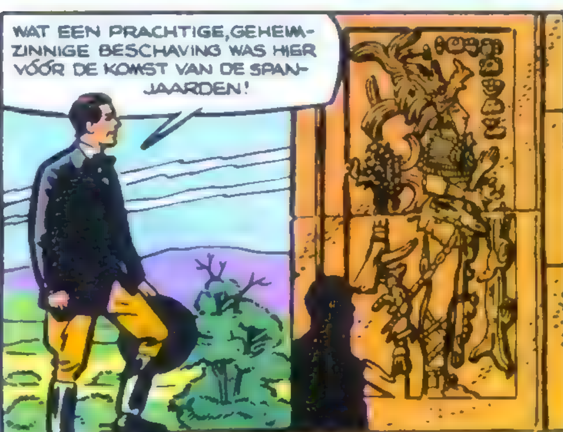
24

de schat van de MAYA'S

door YVES DUVAL
en FERNAND CHENEVAL

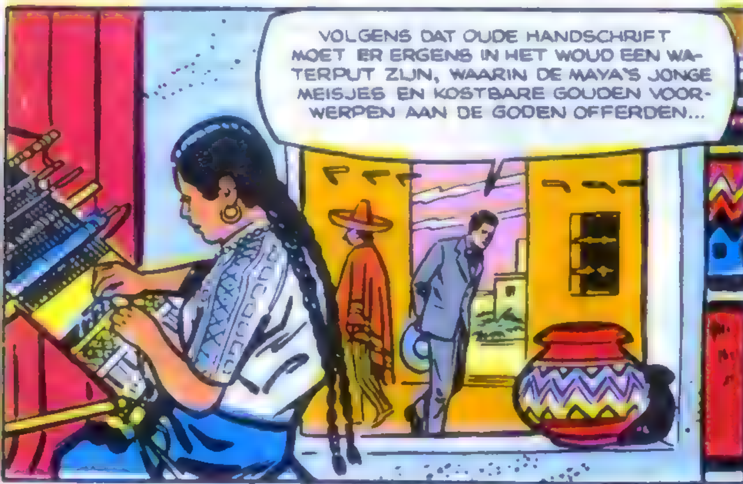

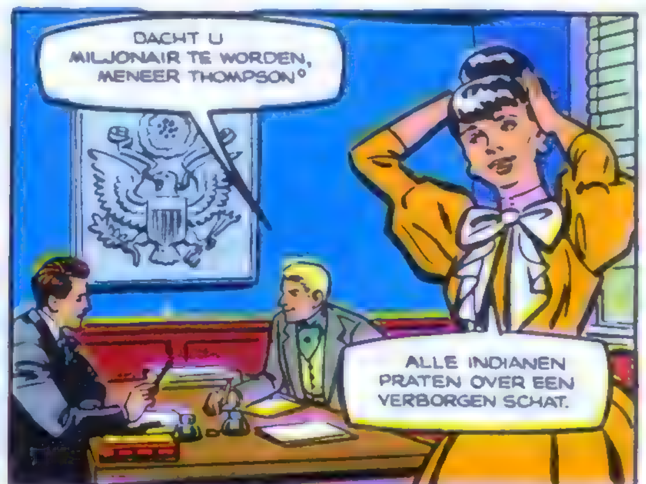

"RELACIONES DE LAS COSAS DE YUCATAN", DOOR ORTEGA XIMENES, BISSCHOP, 1566

DIE OUDE LEGENDEN ZIJN ZEER BOEIEND! GELUKKIG MAAR DAT IK SPAANS HEB GELEERD!

WE MOETEN SLUITEN, SEÑOR. IK WIL GRAAG OP TIJD THUIS ZIJN'
!

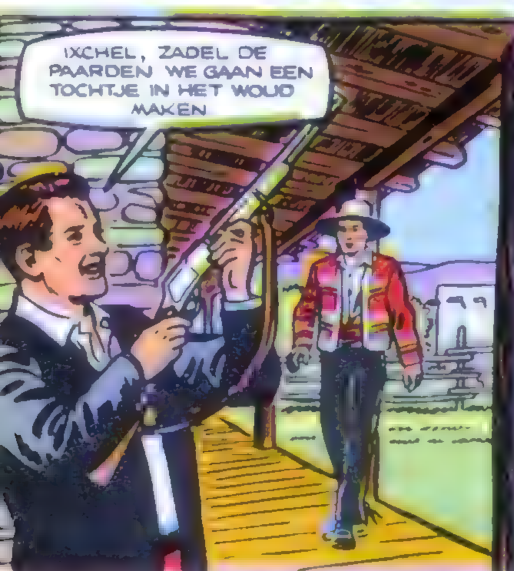

VOLGENS DAT OUDE HANDSCHRIFT MOET ER ERGENS IN HET WOUD EEN WATERPUT ZIJN, WAARIN DE MAYA'S JONGE MEISJES EN KOSTBARE GOUDEN VOORWERPEN AAN DE GODEN OFFERDEN...

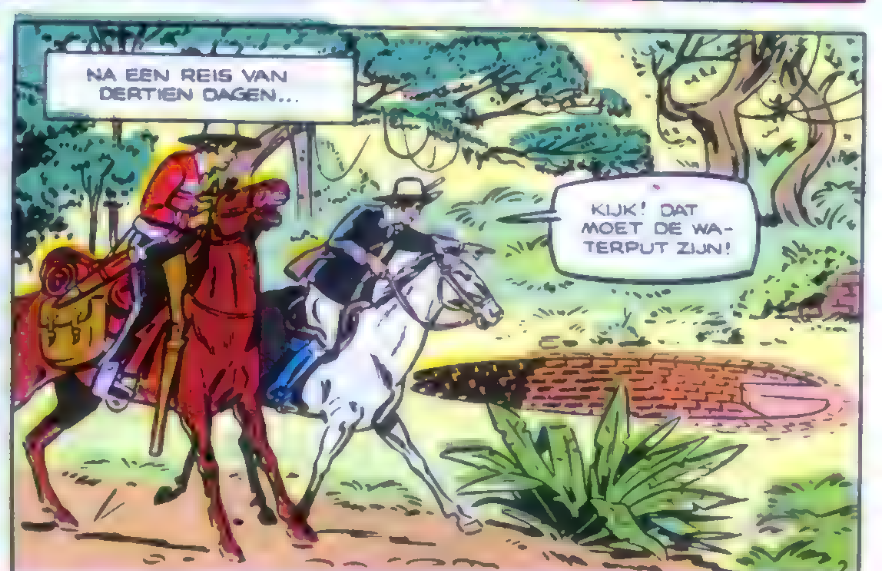

DACHT U MILJONAIR TE WORDEN, MENEER THOMPSON?
ALLE INDIANEN PRATEN OVER EEN VERBORGEN SCHAT.

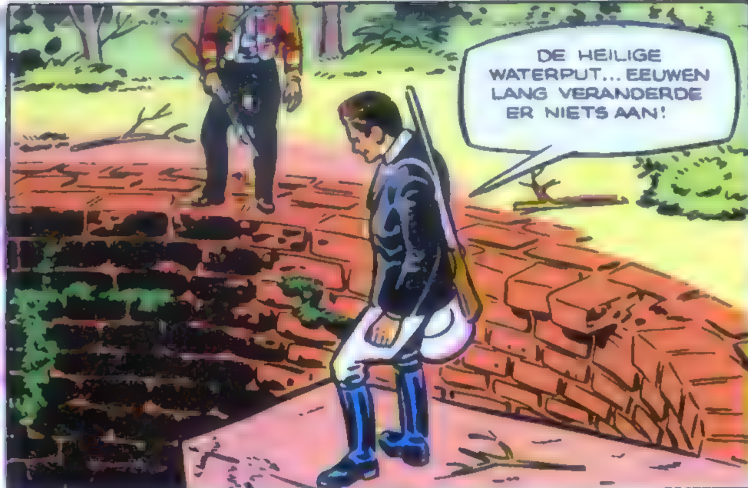

DIE OUDE BISSCHOP SCHREEF WAARSCHIJNLIJK ALLE VERHAALTJES OP DIE DE INDIANEN HEM VERTELDEN
MAAR HIJ BESCHIJFT DE DETAILS, DE OMGEVING...
HOE WIL JE ZOIETS NA EEUWEN TERUGVINDEN?

IN HET GEOGRAFISCH INSTITUUT GAAT THOMPSON ALLE OUDE LANDKAARTEN BEKIJKEN....

TEN ZUIDEN VAN DE PLAATS WAAR DE TWEE RIVIEREN SAMENSTROMEN...VOLGENS HET MANUSCRIPT MOET HET IN DIE BUURT ZIJN...

IXCHEL, ZADEL DE PAARDEN WE GAAN EEN TOCHTJE IN HET WOUD MAKEN

NA EEN REIS VAN DERTIEN DAGEN...
KIJK! DAT MOET DE WATERPUT ZIJN!

DE HEILIGE WATERPUT... EEUWEN LANG VERANDERDE ER NIETS AAN!

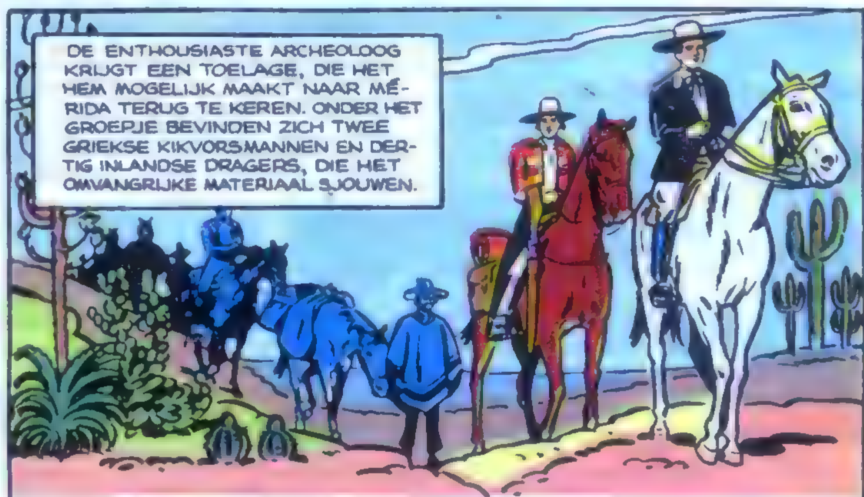

IK HEB HET VOORGEVOEL DAT DE SCHRIJVER VAN HET HANDSCHRIFT NIET GELOGEN HEEFT
WE KUNNEN HIER NIET LANG BLIJVEN, SEÑOR! DE SUBLEVADOS ZWERVEN HIER SOMS ROND!

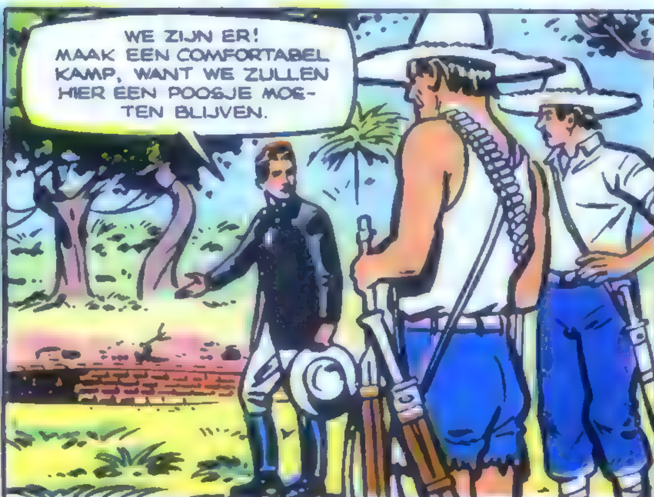

THOMPSON TEKENT DE PLAATS PRECIES OP DE KAART AAN EN HAAST ZICH NAAR MÉRIDA.

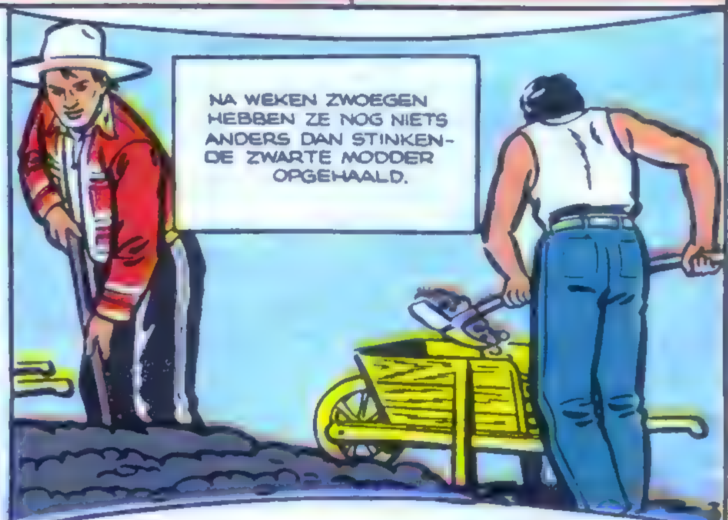

ENKELE DAGEN LATER VERTREKT HIJ NAAR DE VERENIGDE STATEN.
HET IS NIET ERG DAT ZE ME NAAR DE STATES GEROEPEN HEBBEN! IK KOM TERUG EN DAN...

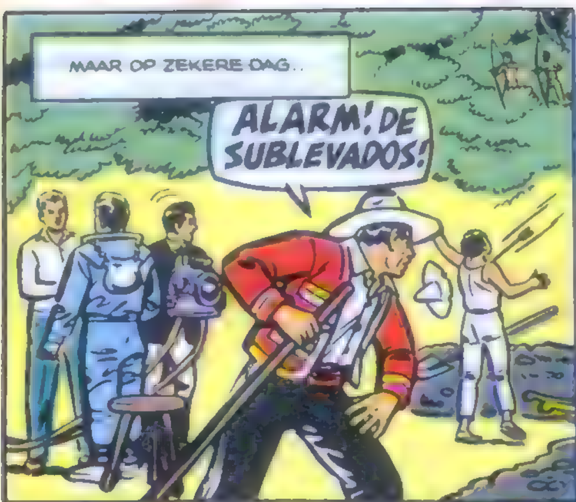

HIJ SLAAGT ERIN DE DIRECTIE VAN HET PEABODYMUSEUM VAN DE HARVARD-UNIVERSITEIT VOOR ZIJN PLANNEN WARM TE MAKEN...
IK BEN ER DUS VAN OVERTUIGD DAT....

...WE ER NAAST EEN ENORME RIJKDOM OOK DE SLEUTEL TOT DE MAYA-BESCHAVING ZULLEN VINDEN.

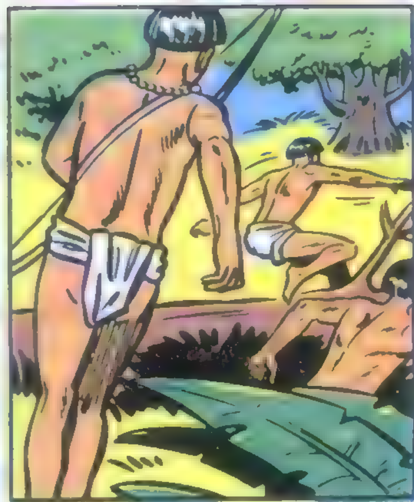

DE ENTHOUSIASTE ARCHEOLOOG KRIJGT EEN TOELAGE, DIE HET HEM MOGELIJK MAAKT NAAR MÉRIDA TERUG TE KEREN. ONDER HET GROEPJE BEVINDEN ZICH TWEE GRIEKSE KIKVORSMANNEN EN DERTIG INLANDSE DRAGERS, DIE HET OMVANGRIJKE MATERIAAL SJOUWEN.

WE ZIJN ER! MAAK EEN COMFORTABEL KAMP, WANT WE ZULLEN HIER EEN POOSJE MOETEN BLIJVEN.

NA WEKEN ZWOEGEN HEBBEN ZE NOG NIETS ANDERS DAN STINKENDE ZWARTE MODDER OPGEHAALD.

MAAR OP ZEKERE DAG..
ALARM! DE SUBLEVADOS!

ZOEK DEKKING
EN RICHT OP DE KRUI-
NEN VAN DE BOMEN!

ZODRA DE INDIANEN VERDREVEN ZIJN, HER-VAT MEN HET OMWOELEN VAN DE BOVENGEHAAL-DE MODDER...
DE SUBLEVADOS BESCHOUWEN DE WATERPUT NOG STEEDS ALS HEILIG, SEÑOR!

HA! KIJK, SEÑOR!!
EEN SCHEDEL! DAT BETEKENT DUS, DAT ER WERKELIJK MENSEN IN DE PUT WERDEN GEGOOID!

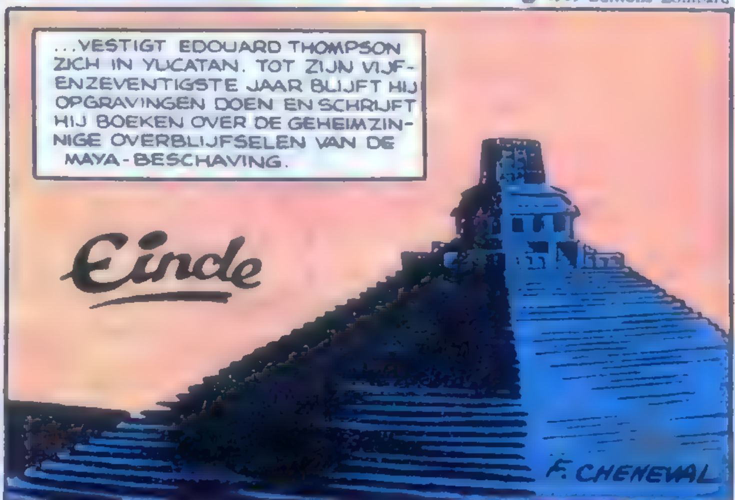

ER GAAN NOG WEKEN VOORBIJ, WAARIN ZE AL-LEEN MAAR SLIJK EN BEEN-DEREN NAAR BOVEN HALEN....

ALS DE KRUITROTS OP DE BODEM VAN DE PUT GEBARSTEN IS, ZIJN DE ZWARE VOOR-WERPEN DOOR DE SPLEET GEZAKT...
WE HEBBEN HAAST AL HET SLIJK UIT-GEBAGGERD! MORGEN DUIKEN DE KIKVORS-MANNEN. MISSCHIEN VINDEN ZE IETS!

HOERA!
DE EERSTE GOUDEN SCHAAL!

ZEVENENTWINTIG DAGEN LATER HEBBEN ZE MEER DAN HONDERD KOSTBARE VOOR-WERPEN UIT DE PUT GEHAALD!
SCHATTEN DIE HIER SINDS EEUWEN VERGAARD WERDEN! WE ZIJN RIJK, JONGENS!

TERWIJL HET PEABODYMUSEUM VAN MASSACHUSETTS DE FABEL-ACHTIGSTE RIJKDOMMEN TEN-TOONSTELT DIE OOIT DOOR MEN-SENOGEN AANSCHOUWD ZIJN....

...VESTIGT EDOUARD THOMPSON ZICH IN YUCATAN. TOT ZIJN VIJF-ENZEVENTIGSTE JAAR BLIJFT HIJ OPGRAVINGEN DOEN EN SCHRIJFT HIJ BOEKEN OVER DE GEHEIMZIN-NIGE OVERBLIJFSELEN VAN DE MAYA-BESCHAVING.
Einde
F. CHENEVAL

Arendsoog en Witte

IN HET RAADSEL VAN DE RODE RIVIER

DOOR P

ILLUSTRATIE

Turming en zijn advocaat Eagle proberen Tom Landoon te dwingen, zijn ranch te verkopen. Het bedrag dat ze bieden, is belachelijk laag, Landoon weigert te verkopen. Eagle windt zich op en dwingt Landoon met getrokken revolver de akte te tekenen. De twee bandieten weten niet dat ze worden afgeluisterd door Arendsoog en sheriff Feether. Als de sheriff naar beneden wil om Landoon te helpen, probeert Arendsoog hem tegen te houden....

MET een diepe zucht ging sheriff Feether op de grond liggen en drukte zijn oor tegen de planken. Hij was benieuwd. Hij kon nog steeds niet geloven dat Turming zich zou inlaten met chantage. Het was waar dat de rancher niet zo erg gunstig bekend stond. En inderdaad was hij nogal bevriend geweest met Jef Hunting. Daar kwam nog bij dat de mannen die hij om zich heen verzameld had, nu niet direct lieverdjes waren. Maar toch... chantage... Sheriff Feether verdacht Arendsoog sterk van een teveel aan fantasie. Hij trok een been op en ging wat gemakkelijker liggen.
„Sstt!" waarschuwde Arendsoog hem. Eagle en Turming kwamen juist de kamer beneden hen binnen.
De twee schurken schenen nogal zeker te zijn van hun zaak, want ze deden geen enkele moeite om hun stemgeluid wat te temperen. Hun woorden waren boven goed te verstaan.
En terwijl zij daar met zijn vijven op de grond lagen, onderging sheriff Feether een opvallende verandering. Er verscheen een frons boven zijn wenkbrauwen. „Verdraaid!" mompelde hij. „Dus toch..."
„Sstt!" waarschuwde Arendsoog voor de tweede maal. Door het kijkgaatje zag hij dat Eagle zijn revolver trok. Hij tikte de sheriff op de schouder en wees op het gat. De sheriff, die tot nu toe slechts gehóórd had wat er beneden gebeurde, keek nieuwsgierig.
„Dit gaat te ver!" zei hij dan met stemverheffing. Hij stond op.
„Blijf staan!" siste Arendsoog, terwijl hij het been van de sheriff greep.
Maar Feether, die zijn fouten wilde goedmaken, liet zich niet meer tegenhouden. Tom Landoon had zijn hulp nodig! Hij deed een stap in de richting van de deur... Of moeten we zeggen dat hij probéérde om die stap te doen? Arendsoogs hand was nog steeds om zijn been geklemd... Feether verloor het evenwicht en sloeg tegen de grond...

„Wat was dat?" snauwde Eagle tegen Tom Landoon. Zijn revolver bewoog langzaam heen en weer voor het gezicht van de rancher.
Landoon trok de schouders op. Hij liet niet merken dat hij zelf ook geschrokken was van het lawaai boven zijn hoofd. „Eh... ik denk dat mijn zoons aan het stoeien zijn..."
Eagle scheen de woorden niet te horen. Hij luisterde naar het lawaai dat plotseling door het huis klonk. Het leek wel of er een hele compagnie soldaten de trap af stormde!
„Snel Turming," siste Eagle. Met een paar passen was hij bij de openslaande deuren, die toegang gaven tot de veranda aan de zijkant van het ranchgebouw. Hij smeet ze open en stormde naar buiten. „Je hoort nog van me, Landoon!" waren zijn laatste dreigende woorden.
Toen Feether, zijn deputy (hulpsheriff), Mike, Witte Veder en Arendsoog het vertrek binnenstormden, vertelde het geluid van zich snel verwijderende hoefslagen dat de schurken ervandoor waren.
Sheriff Feether stond een paar seconden roerloos in het midden van de kamer. Hij staarde door de openslaande deuren de donkere avond in. „Kom mee, Hank," zei hij dan grimmig. „De heren komen zomaar niet van me af!" Zonder te groeten beende hij de kamer uit.
Arendsoog liet zich in een stoel zakken en schudde het hoofd. „Neem me niet kwalijk, Tom," zei hij, „maar wie hebben ze hier in vredesnaam sheriff gemaakt?" Het was duidelijk dat hij ontevreden was.
Tom Landoon bracht het gesprek van Feether af. „Wat was je van plan om nu te doen, Bob?" vroeg hij. „Ga je achter Eagle en Turming aan?"
Arendsoog schudde het hoofd. „Nee, ik geloof, dat Feether en ik niet bij elkaar horen. Laat hij maar proberen om die schurken te pakken te krijgen. Ik kan intussen mooi een ander karweitje opknappen..."
Hij groette de aanwezigen in het vertrek en liep dan, gevolgd door Witte Veder, naar de stal. Weinige minuten later reden de twee vrienden zwijgend door de stille avond.
„Wat wij gaan doen?" vroeg Witte Veder, die werkelijk niet begrepen had wat Arendsoog bedoelde met „een karweitje opknappen".
De cowboy gaf niet onmiddellijk antwoord. Het leek wel of hij de woorden zocht om mee te beginnen. „Ik kan het gevoel niet verklaren, boy," zei hij, „maar in mijn achterhoofd speelt voortdurend de gedachte dat we nog lang niet alles weten... Luister, we hebben een paar dagen geleden verondersteld dat deze hele komedie op touw gezet was om Tom Landoon te kunnen dwingen de Silver-ranch te verkopen. We gingen er daarbij van uit dat Jef Hunting weer in het bezit wil komen van de ranch van zijn overgrootvader. Hij kan dat plan zelf niet uitvoeren en daarom roept hij de hulp in van zijn vriend Turming. Turming zal wel goed betaald worden voor zijn diensten. Er blijft echter een belangrijke vraag: wat heeft Eagle met dit zaakje te maken? Per slot van zaken zouden Jef en Turming hun plannen best hebben kunnen uitvoeren zonder de hulp van de advocaat. Dan is er nog een vraag die me allang bezighoudt: waarom wil Jef de Silver-ranch plotseling zo graag in zijn bezit hebben...? Hij heeft er een paar jaar geleden, toen hij hier in de streek kwam, moeite voor gedaan, maar diezelfde Eagle heeft hem toen verteld dat hij geen enkele kans maakte." Hij zweeg even en tuurde in 't duister voor zich. „Weet je boy, ik vind het zo vreemd, dat we al die tijd niets maar dan ook niets horen van Jef Hunting," ging hij dan verder. „Vanmorgen kreeg ik het idee dat hij zich misschien verborgen hield in het huis van Eagle. Ik heb die gedachte weer laten varen. Jef zou dan toch wel aanwezig zijn geweest bij het gesprek dat Turming vanmorgen met Eagle voerde. Tenslotte is hij de voornaamste belanghebbende. Behalve..." Hij zweeg plotseling.
„Jij bedoelen, behalve als Jef Hunting zijn dood?" vroeg Witte Veder.
Arendsoog knikte, onzichtbaar in de duisternis. „Ik weet dat het erg tegenstrijdig klinkt. Eerst was ik ervan overtuigd dat Jef Hunting **niet** dood was, en nu..." Hij zuchtte diep. „Ik hoop dat we nu spoedig weten hoe de vork in de steel zit."
Er viel een stilte na zijn woorden. Witte Veder dacht na. Hij probeerde de gedachtengang van zijn vriend te volgen. „Jij willen zien testament?" vroeg hij dan.
„Ja," antwoordde Arendsoog in gedachten. „Eagle zal voorlopig niet in de buurt van zijn huis durven komen. We hebben dus een prachtige kans om het testament van overgrootvader Hunting eens te bekijken. De band tussen Jef Hunting en Turming kennen we: zij waren, laat ik zeggen, bevriend. De enige band tussen deze twee mannen en Eagle wordt gevormd door dat document..."

In het midden van de hoofdstraat van Hammerston steeg Arendsoog af. Hij gaf de leidsels van Lightfeet aan Witte Veder. „Schuin tegenover Eagles huis is een smalle zijstraat, boy," zei hij. „Hou jij het huis in de gaten en waarschuw me als er onraad is." Hij wachtte geen antwoord af, maar stak de hoofdstraat over en verdween in de zijstraat die langs Eagles huis liep. Hij keek om zich heen. Er was geen levende kip te bekennen. Ook het huis van de advocaat scheen verlaten te zijn. Arendsoog vroeg zich af of de advocaat personeel zou hebben. Als dat het geval was, had hij er in elk geval tot nu toe nog niets van gemerkt. Enfin, wel of geen personeel... hij móést in het huis zijn! Met een lenige sprong wipte hij over het hek. Hij kende de weg intussen en nog geen twee minuten later stond hij op het balkon. De

veder

NOWEE
HANS KRESSE

deuren waren gesloten, maar één van de smalle raampjes aan weerszijden van de deuren stond op een kier. Voorzichtig duwde Arendsoog het verder open. Het raampje was erg smal en het kostte hem heel wat zweetdruppeltjes voor hij binnen was.
Een tiental seconden bleef hij doodstil staan. Er drong geen enkel geluid door tot zijn scherpe oren. Het huis scheen verlaten te zijn. Op de tast liep hij dan naar de deur. Deze kamer hoefde hij niet te onderzoeken. Er stonden geen kasten en hij had bij zijn vorige bezoek ook geen andere plaatsen gezien waar Eagle zijn papieren zou kunnen bewaren.
Geruisloos sloop hij over de gang. Hij vroeg zich af of Eagle beneden misschien altijd de luiken voor de ramen had, omdat zich in dat vertrek de voor hem belangrijke documenten bevonden. De trap kraakte onder het gewicht van onze vriend en tweemaal bleef hij met ingehouden adem staan. Hij raakte er steeds meer van overtuigd dat hij alleen in het huis was. Toch werd hij niet overmoedig en ging voorzichtig verder. Eenmaal beneden bleef hij even staan. Er kwamen verschillende deuren uit op de gang. „Die moet het zijn," mompelde hij in zichzelf. Hij liep naar de deur die volgens hem toegang moest geven tot de kamer aan de tuinkant van het huis. De kruk gaf mee onder de lichte druk van zijn hand en zonder het minste geluid draaide de deur open.
Een zware, muffe lucht die hem tegemoet kwam maakte hem bijna aan het hoesten. Arendsoog begreep onmiddellijk dat hij het bij het rechte eind had gehad. Dit was de lucht van papier. Papier dat al tientallen jaren in kasten of op planken heeft gelegen. Hij sloot de deur achter zich en liep naar het midden van het vertrek. Door een kier tussen de luiken viel een smalle streep maanlicht de kamer binnen. Arendsoog had er voldoende aan om zich te oriënteren. Hij liep naar de tafel die tegen een van de muren stond. Een vlammetje danste in zijn hand en kroop gretig langs de pit van de olielamp. De lichtkring, die eerst alleen over de tafel viel, breidde zich uit en even later was het gehele vertrek verlicht. Arendsoog keek eens om zich heen. Overal kasten, planken en schappen langs de muren. Hij wreef over zijn kin. Waar moest hij beginnen...? Dan hakte hij de knoop door en opende de deur van de kast waar hij het dichtstbij stond. Voor hem lagen stapels papieren, papieren en nog eens papieren. Ze waren gebundeld en samengebonden met een stevig stuk touw. Onze vriend pakte het eerste het beste stapeltje uit de kast. Berning-B stond erop. Een ander: Charinton-C. En ineens begreep Arendsoog dat er een systeem zat in de manier waarop de papieren waren opgeborgen. Boven in de kast lagen alle papieren die betrekking hadden op cliënten met een A als eerste letter van hun naam, daaronder de B en zo verder. Arendsoog sloot de kast weer en liep speurend langs de planken. E... F... G... Ja, hier was de H. Halston... Houst... Hunting! Hij greep de documenten en haastte zich naar de tafel. Hij schoof het touw eraf. Een paar brieven... twee koopakten... En ja, daar was het testament...!
Arendsoogs ogen gleden over de regels, die geschreven waren met een hand die niet gewend was een pen vast te houden. De tekst klopte precies met hetgeen de eigenaar van de herberg „Troef Aas" hem al had verteld. De oude Hunting liet alles na aan zijn aangenomen zoon, Gene Landoon. Arendsoog herlas het testament. „...waarbij ik bepaal dat de Silver-ranch met alle bij de ranch behorende grond, ook de grond aan de overzijde van de Rode rivier, in het bezit zal komen van mijn aangenomen zoon, Gene Landoon..."
Buiten klonk de roep van de uil. Arendsoog was zo in het document verdiept, dat het niet onmiddellijk tot hem doordrong. Waarom zette de oude Hunting zo uitdrukkelijk „ook de grond aan de overzijde van de Rode rivier"? En kijk hier, aan het eind van het testament, stond het nog een keer: „...zullen de Silver-ranch, de bijbehorende grond en de grond aan de overzijde van de Rode rivier één geheel blijven vormen en zullen geen gedeelten mogen worden verkocht..."
Arendsoog schrok van een zacht geluid bij de achterdeur. En plotseling hoorde hij ook de roep van de uil... waarschuwend...
Er kwam iemand door de achterdeur het huis binnen!
Razendsnel draaide Arendsoog de lamp uit. Hij greep de papieren en legde ze terug op hun plaats. Dan dook hij weg achter een hoge kast.
In de gang klonken zachte voetstappen...

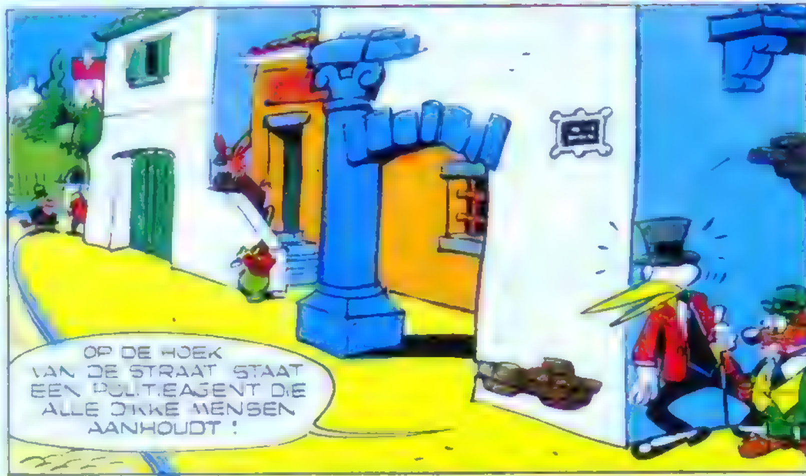
WORDT VERVOLGD

door
Raymond Macherot

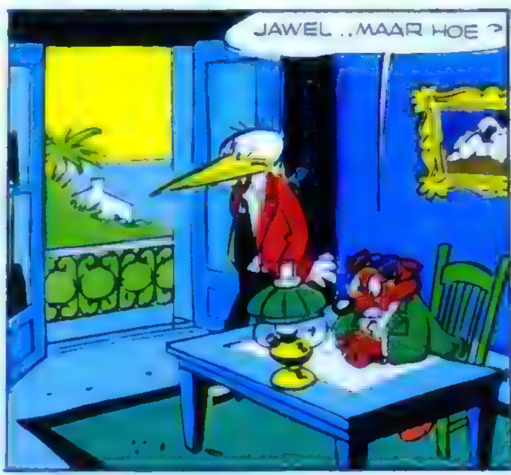
ZIZANION

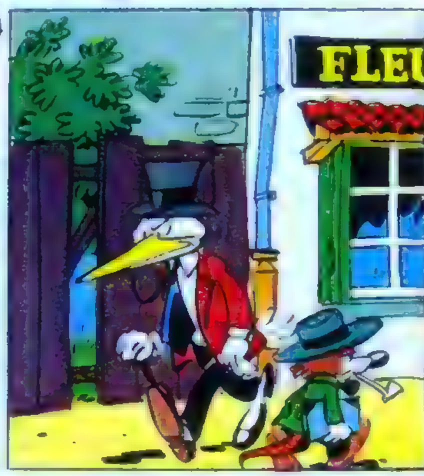

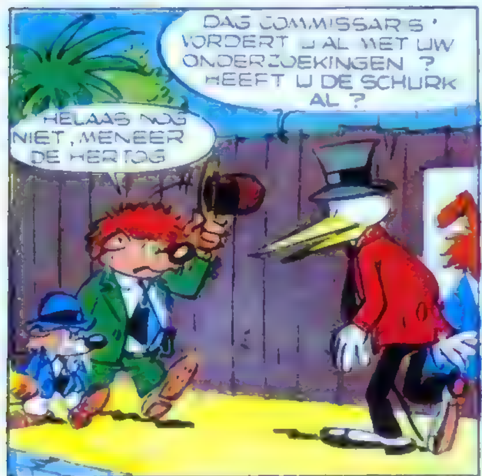

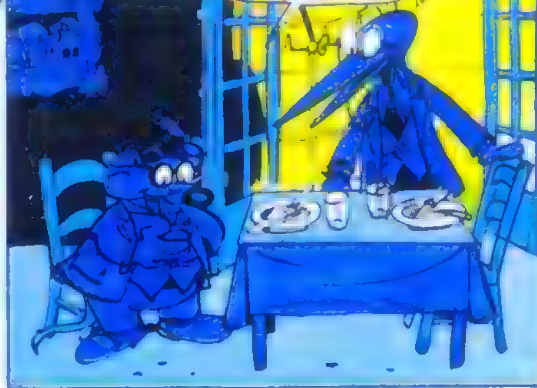

DE VERSCHRIKKELIJKE

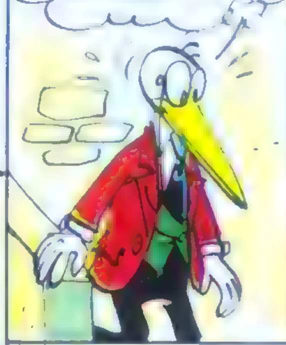

WORDT VERVOLGD

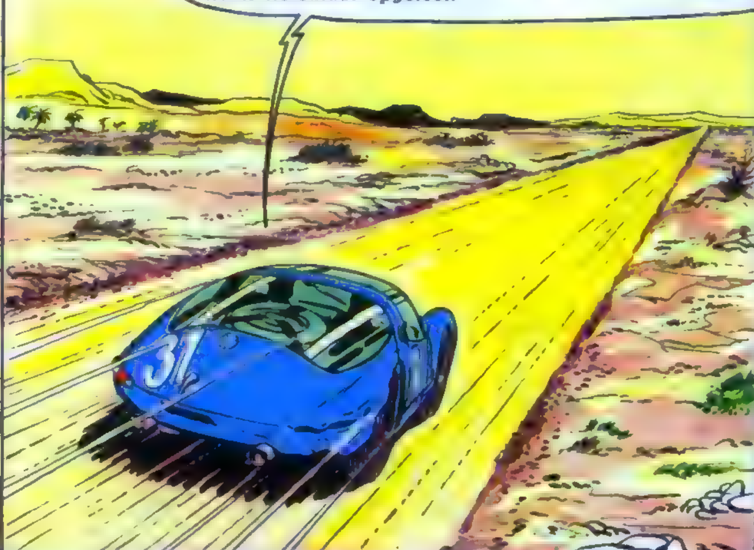

HET VERRAAD VAN

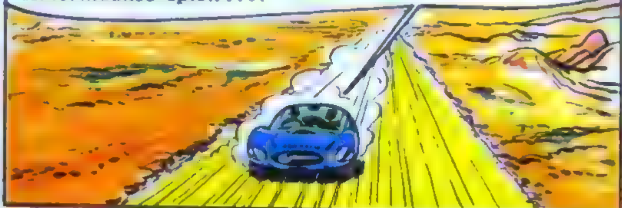
Nadat Steve zijn vijand Bob Cramer is gepasseerd, vertelt hij Michel zijn verhaal:

En terwijl de Vaillante 31 voortraast..

Toen ik naar Frankrijk kwam, stond net heel Amerika op zijn kop om een spionagezaak. Er waren geheime documenten via Frankrijk naar Europa gesmokkeld en ondanks de arrestatie van een zakenman uit New York, werd de kwestie nooit helemaal opgelost.

De mannen van Hartway hadden een foto waarop ik stond afgebeeld, juist toen ik het vliegtuig naar Parijs instapte. Op de achtergrond van die foto stond een man die mij een envelop overhandigde . . . die man was een Amerikaanse spion . . . .

. . . Ik kan me nog herinneren dat die man uit het vliegtuig uit Frankrijk stapte en mij die envelop gaf en me vroeg de brief voor hem te posten . . . hij was hem vergeten omdat hij in zijn tas zat. Ik vermoedde natuurlijk helemaal niets en omdat ik toch naar Frankrijk ging . . .

Steve, wil je intussen even berekenen hoe laat we in Villa Ahumada zijn? Ik luister, vertel maar door.

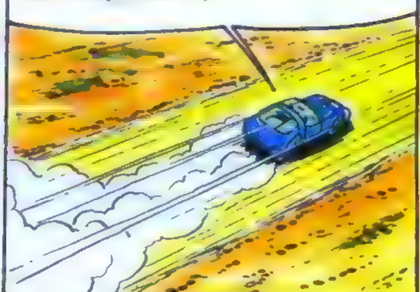
Onvrijwillig en onbewust was ik dus in een spionagezaak betrokken en je weet dat ze daarmee in Amerika niet soepel zijn! Als die foto in handen van de contraspionage viel, zou ik gearresteerd worden . . .

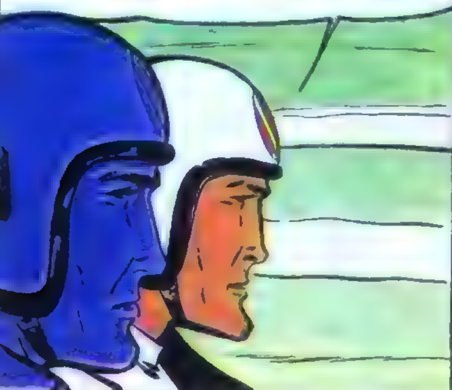
En omdat ik in Frankrijk wilde gaan wonen, had ik mijn bezittingen verkocht en het geld op een Zwitserse bank gezet . . . dit maakte me natuurlijk extra verdacht. De mannen van Hartway chanteerden me met die foto: ze wilden de Vaillantes niet in Amerika hebben. Ik moest kiezen: de foto of de nederlaag!

Ik heb er over gedacht, de politie te waarschuwen, maar daar zou ik niets mee opschieten. Ik zat klem! Daarom heb ik net gedaan alsof ik hun spelletje mee wilde spelen . . . vandaar mijn regelmatige bezoeken aan Fort Worth . . .

Toen herinnerde ik me mijn vriend Mc Grath . . . hij is lid van de F.B.I. Hij heeft me beloofd een onderzoek in te stellen om mijn onschuld te bewijzen . . . dat onderzoek heeft veel moeite en tijd gekost en de moed zonk me in de schoenen. Ik zou jullie nog een keer moeten verraden . . . Tijdens de race van Fort Worth had ik al net gedaan of er iets met mijn motor niet in orde was . . .

Ik hoopte toen dat beide andere Vaillantes een goede plaats zouden innemen . . . na de uitslag voelde ik me ellendig . . . en zeker toen Cramer me uitlachte!

Toen de race van de Carrera Mexicana bekend werd gemaakt, hoopte ik dat onze wagens er niet aan zouden deelnemen . . . ik vond het ellendig jullie steeds te moeten bedriegen: maar Hartway hield me aldoor die foto onder m'n neus . . .

Toen de nieuwe wagens aankwamen, voelde ik me in het nauw gedreven: ik wilde eerst niet meerijden, maar je vader wilde er niets van horen! Daarom reed ik tòch mee . . . .

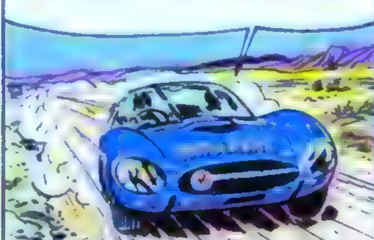
STEVE WARSON

Tijdens de rit van Durango haatte ik mezelf... ik kon er niet meer tegen! Ik wilde proberen alles weer goed te maken... Ik WIST dat ze me zouden aangeven, maar ik hoopte eerst de race uit te kunnen rijden...

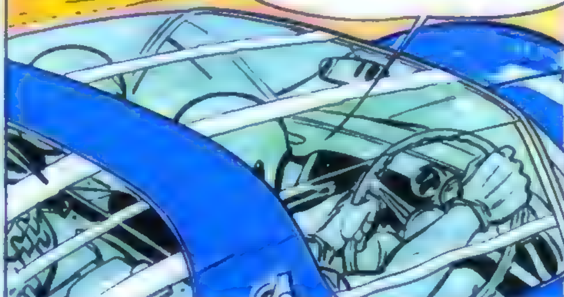
VROOW

Ze waren er echter vlug bij en de volgende dag werd ik meegenomen. Gelukkig kwam er nieuws uit Washington: de F.B.I. had de bestemming van de brief achterhaald... en er stond niets bijzonders in! DAT was me een opluchting... dat begrijp je!

Ik zal mijn verontschuldigingen aan je vader aanbieden...

Daar komt niets van in, Steve! Hier hoeft niemand iets van te weten. Je hebt het enige gedaan wat je KON doen!

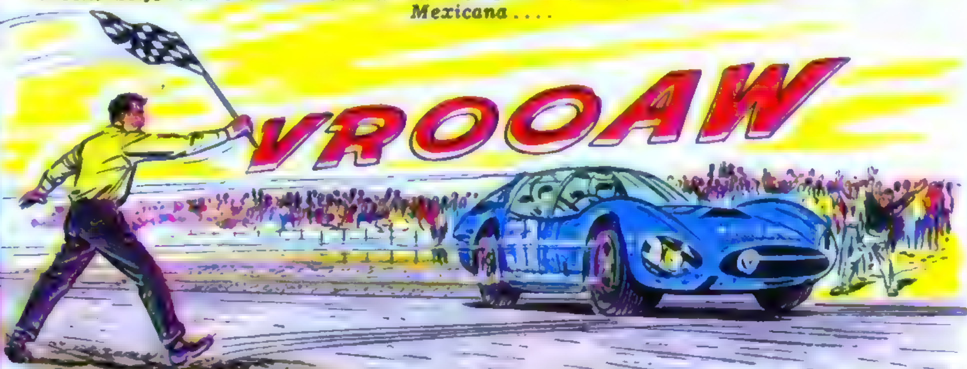

Michel... maar ik heb jullie toch...

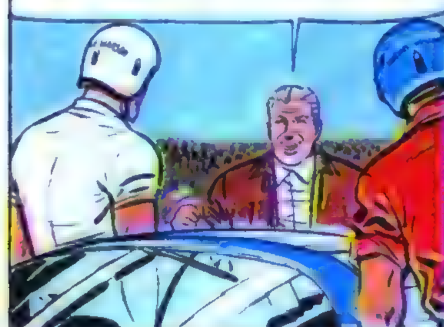
STIL! Geen woord meer! Wanneer komen we nu in Villa Ahumada aan?

CIUDAD-JUAREZ.

Tijdens de laatste etappe behaalt de Vaillante 31 een schitterende overwinning en hij breekt zelfs een snelheidsrecord! En dit is dan tevens het einde van de Carrera Mexicana....

JONGENS! HET WAS GEWELDIG! We hebben de eerste en de derde plaats bereikt! Ik vind het jammer dat jullie de Ferrari niet voorbijgegaan zijn... maar het is toch geweldig!

Mauro en Bianchi hebben de eerste plaats en dank zij Steve eindigt de Vaillante 31 toch nog als derde! Ik vind het een overweldigend succes! Bravo, jongens!

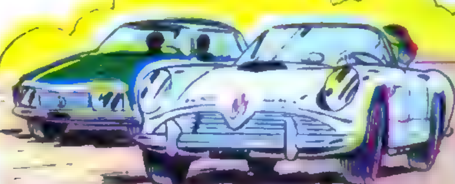

Ik begrijp het wel, Steve... je wilt alles natuurlijk graag aan vader vertellen, maar ik heb liever dat je nergens meer over praat! Er komen nog meer races, Steve! Daytona, Sebring en nog veel meer! Begrijp je het?

Steve heeft het begrepen! Hij wint vijf achtereenvolgende races. Michel wint in Daytona... en meneer Vaillant heeft het verschrikkelijk druk met 't boeken van bestellingen op Vaillantes....

jeanGraton

LAATSTE NIEUWS: Bob Cramers internationaal rijbewijs werd ingetrokken wegens onverantwoordelijk rijden.

EINDE

LAATSTE NIEUWS: Na een succesvol seizoen geeft Steve Warson de race-sport op. Wij weten niet wat hem tot dit besluit heeft gebracht.

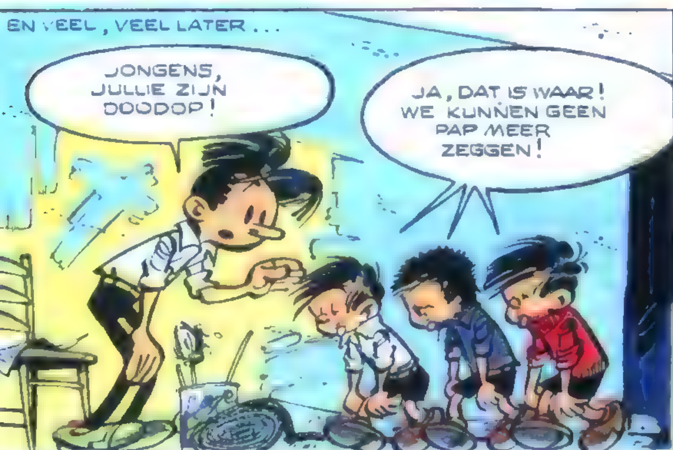
Ton en Tineke

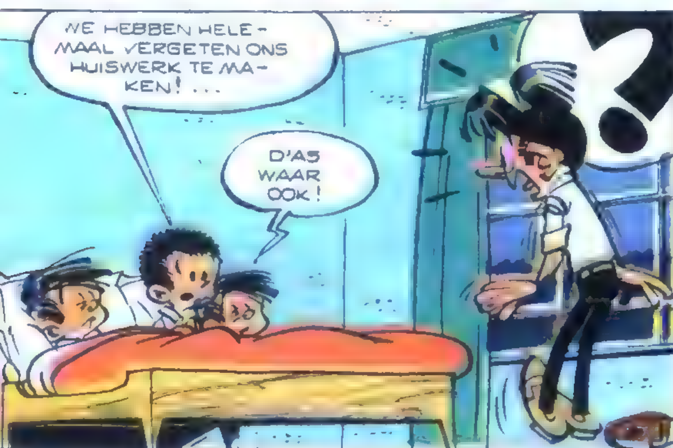

SCOOTER VESPA 50 S

klein maar fijn

LATEN ze nou nooit meer met het verhaal aankomen dat elke scooter een gevaarlijk ding is, want dat is echt niet zo! Goed, ik weet wel dat er fabrieken zijn die heel snelle scooters bouwen, maar zulke dingen bekijk ik altijd met wantrouwen. Laten we eerlijk zijn, een scooter leent zich er niet voor om met een enorme snelheid over de wegen te jakkeren. Als je werkelijk wilt racen, moet je een motor kopen, want die is op hoge snelheden gebouwd. Plat op de tank, vol gas en maar scheuren, jongens!

Op een scooter zit je als op een stoel. Rechtop dus. Een scooter stuur je niet als een motorfiets met je lichaam, maar alleen met het stuur. Daarom is voor een scooter een topsnelheid van 80, 90 kilometer per uur meer dan voldoende.

Het scootertje waarmee ik enkele weken door de drukste straten van Amsterdam heb gereden, haalt dat nog niet eens. Die loopt hoogstens 60 kilometer per uur. Nou moet je niet meteen zeggen: „Wat heb je aan zo'n slakkegangetje", want als ik je vertel dat deze Vespa 50 S voor stadsgebruik is bedoeld, dan zul je moeten toegeven dat die snelheid meer dan voldoende is. In de stad mag je met een auto, motor of scooter immers niet harder rijden dan 50 kilometer per uur.

De Vespa 50 S kun je gerust de dwerg onder de scooters noemen: hij behoort tot de kleinste en lichtste. Maar „zijn daden benne groot", vergis je niet! Zo'n dwergscootertje heeft natuurlijk ook een heel licht motortje. De cilinderinhoud is maar 50 cc. Als je daar de motor van een brommer naast zet, 48 of 49 cc, dan zie je dat dat niet zoveel verschil uitmaakt! Maar je moet wel minstens 18 jaar zijn en een rijbewijs A in je zak hebben om op dit scootertje te mogen rijden.

Hoe drukker het stadsverkeer is, hoe prettiger het scootertje zich voelt. Lustig snorrend — het tweetaktmotortje maakt bijna geen geluid — wurmt hij zich tussen de stilstaande auto's door, parkeerproblemen kent hij niet, om opstoppingen lacht hij. Het kleine ding kan overal langs en we zagen menige automobilist jaloers kijken als we hem vriendelijk knikkend voorbijreden.

Als we met een stoet auto's, brommers en fietsers stonden te wachten tot de verkeerslichten weer op groen sprongen, wie was dan het eerste weg en lag meteen een straatlengte voor? Jawel, het Vespa-scootertje!

Wat trekt dat dingetje pittig op! Binnen enkele seconden heeft hij een snelheid bereikt van 50 kilometer per uur. Kenners zeggen dan dat ie fel accelereert en dan knikken ze geleerd.

Vooral voor mensen die veel van schakelen houden, is deze Vespa het einde. Het scootertje heeft namelijk vier versnellingen. Dat wil zeggen dat je vier keer de gecombineerde koppelings/versnellingshendel moet bedienen om op topsnelheid te komen. Dat is veel hoor, voor zo'n onderdeurtje!

Toch hoeven die vier versnellingen geen bezwaar te zijn voor „luie schakelaars" — mensen die weleens vergeten op tijd te schakelen — want je kunt gerust met een gangetje van 30 kilometer per uur rijden als de versnelling in z'n vier staat. Dat komt door het aantal tanden op de verschillende tandwielen in de versnellingsbak. Men zegt dan dat de versnellingsverhoudingen goed gekozen zijn. Ja, die Italiaanse ingenieurs kunnen er wat van.

In de eerste versnelling kun je met deze Vespa een snelheid van slechts 5 tot 8 kilometer halen. Kijk, dat vind ik wel wat te weinig. Als je wegrijdt, moet je toch minstens 20 kilometer kunnen halen zonder dat je hoeft te schakelen. Dan zou je nog sneller kunnen wegsprinten. Nu moet je twee keer schakelen om die snelheid te bereiken. En je weet, schakelen is tijdverlies! Wat ik bij de Vespa's ook niet zo leuk vind, is het geluid dat je in de versnellingsbak hoort bij het terugschakelen. Men noemt dat wel een „Vespa-klik". Het heeft niets te betekenen hoor, maar soms is het hinderlijk.

Voor de rest: een meesterlijk scootertje! Heel mooi afgewerkt, een heerlijk zachte buddyseat, een ding waar je echt voor je genoegen mee gaat toeren. De Vespa is in een mooie lichtblauwe kleur gespoten, misschien een beetje meisjesachtig, maar het scootertje is dan ook vooral voor dames heel erg handig. Als je wilt, kun je het scootertje zelfs in de gang zetten, want hij altijd wel een plaatsje voor te vinden.

weegt maar 70 kilogram en er is dus Zuinig is ie ook. Wel niet zo zuinig als de folders aangeven, maar het gebruik van 1 liter brandstof op ongeveer 40 kilometer is toch erg weinig.

Je weet natuurlijk dat een tweetaktmotor op mengsmering rijdt. Mengsmering is gewone benzine waarin een scheut olie is gegooid. Bij de meeste brommers is de mengverhouding 1 op 25 (één deel olie op 25 delen benzine), maar de Vespa is nog zuiniger in olieverbruik dan de brommer, namelijk 1 op 50!

Nu zul je willen weten hoeveel deze dreumes dan wel kost: ƒ 995,—. Negenhonderdvijfennegentig gulden!

Is dat duur of goedkoop? Als je het van je zakgeld moet betalen, is het natuurlijk een heel bedrag. Maar als je het vergelijkt met een mooie sportbrommer, die ook bijna duizend gulden kost, dan is het weer geen geld.

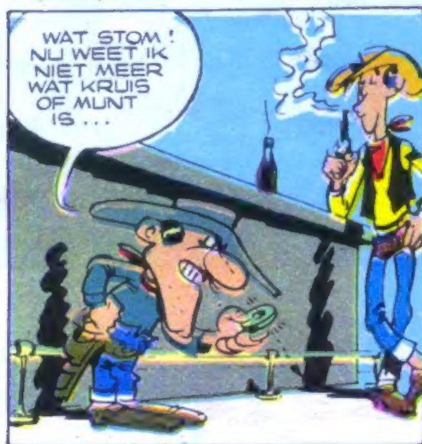
De Vespa 50 S is de goedkoopste scooter in zijn soort die er in Nederland te krijgen is en ik ben van mening dat het de moeite loont ervoor te sparen.

door
morris
LUCKY LUKE tegen de

HEB JE EEN GELDSTUK BIJ JE, COWBOY'?
JA, HIER!

WE ZULLEN ER OM LOTEN WIE DE EER TE BEURT VALT MET JOU AF TE REKENEN!

PANG!

WAT STOM! NU WEET IK NIET MEER WAT KRUIS OF MUNT IS...

WAAROM POKEREN JULLIE ER NIET OM? IK HEB EEN SPEL KAARTEN...

BRAVO! DAT IS EEN GOED IDEE, KEREL!...

DEEL JIJ MAAR, JIJ BENT NOG DE EERLIJKSTE VAN ONS ALLEMAAL...
ONGE-TWIJFELD...

"Lieve moeder, dit is waarschijnlijk mijn laatste brief. Ik heb spijt als haren op mijn hoofd, dat ik mijn geluk in het Westen ben gaan zoeken..."

MOOIE KAART! IK PAS! HI...HI!
IK OÓK! HI...HI!
IK OÓK! HI...HI!
IK OÓK! HI...HI!

IK HEB GEWONNEN! CARRÉ!

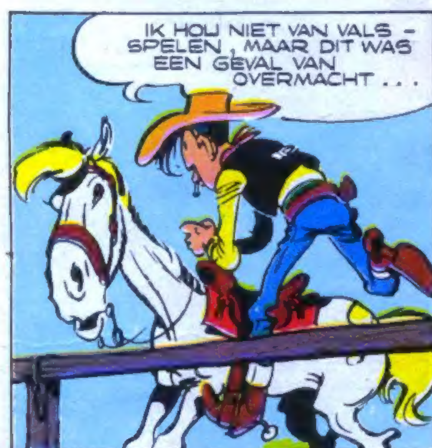
DALTONS

De neven Dalton hebben zich getraind om af te kunnen rekenen met Lucky Luke. Deze neemt hun uitdaging aan.

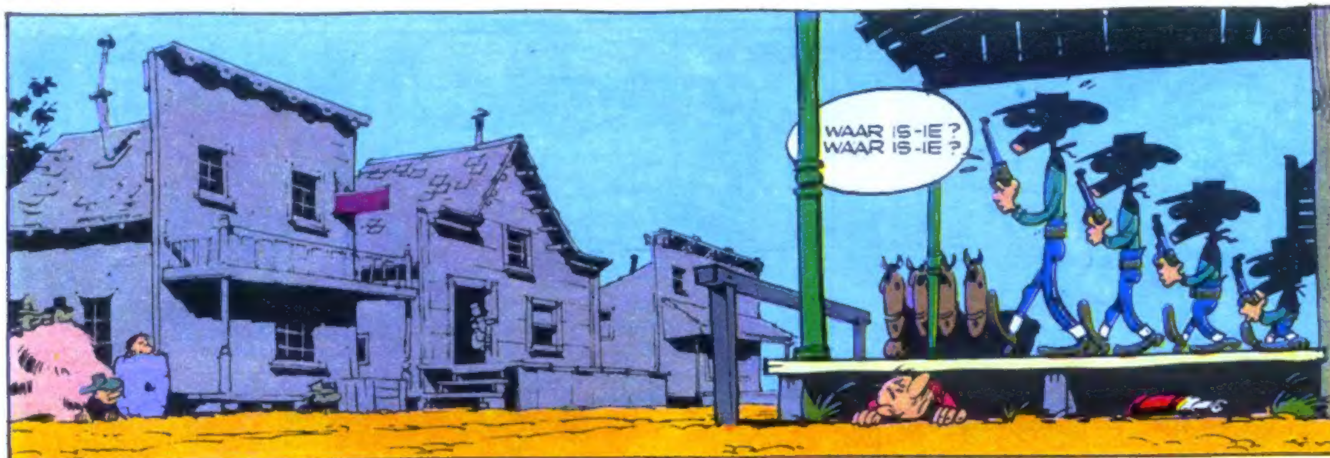

LUCKY LUKE tegen de DALTONS

© 1965 Real Presse

WORDT VERVOLGD